

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Gfv.III.30.480/2022/2. szám

A tanács tagjai: Salamonné dr. Piltz Judit a tanács elnöke

Dr. Farkas Antónia előadó bíró

Dr. Döme Attila bíró

A felperes: Felperes1

(Cím2)

A felperes képviselője:

kamarai jogtanácsos

(Cím2)

Az alperes: Alperes1

(Cím1)

Az alperes képviselője:

Dr. Bagyula Liliána Zsanett ügyvéd

(Cím4)

A per tárgya: kölcsöntartozás megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Kaposvári Törvényszék 1.Pf.20.993/2021/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Nagyatádi Járásbíróság 20.P.20.029/2020/35.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat engedélyezése szempontjából lényeges tényállás

[1] A felperes jogelődje és az alperes között 2008. június 25-én kölcsönszerződés jött létre, amely alapján a felperes jogelődje az alperes mint adós részére egy személygépkocsi megvásárlásához nyújtott hitelt. A gépjármű vételára 2.170.000 forint, míg az adós által fizetendő önrész 434.000 forint volt; a felperes jogelődje 1.736.000 forint hitelt nyújtott az alperes részére. A felek megállapodtak abban, hogy az adós a hitel visszafizetését 84 havi, változó kamatozású, CHF alapú törlesztő részlet megfizetésével teljesíti azzal, hogy a havonta esedékes törlesztőrészlet 33.532 forint. A szerződés 7. pontjában rögzítették, hogy a deviza

alapú finanszírozás esetén a törlesztőrészletek forintban fizetendő összege a devizanem árfolyam és kamat alakulásától függően változhat.

[2] Az alperes a törlesztőrészlet fizetési kötelezettségének nem tett maradéktalanul eleget, ezért a felperes jogelődje 2014. május 28-án azonnali hatállyal felmondta a szerződést azzal, hogy az alperes tartozása egy összegben esedékessé vált.

[3] A felperes jogelődje 2019. augusztus 8-án a kölcsönszerződésből eredő valamennyi esedékes és lejárt követelését a felperesre engedményezte.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[4] A felperes keresetében 2.018.467 forint és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest arra hivatkozással, hogy az alperes tartozása a felmondás következtében egyösszegben esedékessé vált, így annak megfizetésére köteles.

[5] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy a közöttük létrejött kölcsönszerződés nem deviza alapú kölcsönszerződés, továbbá hivatkozott arra is, hogy a szerződés érvénytelen és semmis, mivel nem tartalmazza a szerződés tárgyát, valamint a törlesztőrészletek nem kiszámíthatóak. Utalt továbbá arra, hogy az árfolyamkockázatról történő tájékoztatás elmaradása miatt az árfolyamkockázatnak a szerződés szerinti módon az alperesre történő telepítése érvénytelen, amely a teljes szerződés érvénytelenségét eredményezi.

Az első- és másodfokú ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével elutasította a keresetet.

[7] Megállapította, hogy a felek között a deviza alapú kölcsönszerződés érvényesen létrejött. Utalt arra: a felmondáshoz az azonnali hatályú felmondást tartalmazó okirat tartalma szerint háromhavi, mindösszesen 101.224 forint összegű törlesztőrészlet, 102.565 forint árfolyamkülönbözet megfizetésének az elmulasztása vezetett. Kiemelte, hogy az egyoldalú szerződésmódosításból és az árfolyamrésből eredő, tisztességtelenül felszámított összegre is figyelemmel látható, hogy az alperes felmerült lejárt tartozása a ténylegesen fennálló tartozásához képest aránytalanul csekély mértékű. A 4/2021. PJE határozatra is figyelemmel kifejtette, hogy az arányosság követelményére tekintettel, a felmondásnak ilyen összegű hátralék esetén nincs helye. Mindezek alapján megállapította, hogy a felperes jogelődjének a felmondása jogellenes.

[8] A bizonyítékok mérlegelésével arra a következtetésre jutott, hogy az írásbeli tájékoztatás világosan és érthetően tartalmazta az átlagos fogyasztó mércéjén keresztül az árfolyam változásának jelentős és fokozott, valós kockázatát, azonban ezzel ellentétes tartalmú szóbeli tájékoztatást kapott a hitelszerződést előkészítő autókereskedés alkalmazottjától. Erre figyelemmel megállapította, hogy a Kúria 2/2014. számú PJE határozatában írtak szerint, az alperes mint fogyasztó pénzügyi intézménytől nem megfelelő tájékoztatást kapott, amely alapján alappal gondolhatta, hogy az árfolyamkockázat nem valós, illetőleg őt korlátozott mértékben terheli, ezért ez a szerződéses rendelkezés érvénytelen.

[9] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét – a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 382. § bekezdése alapján – helybenhagyta.

A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[10] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak – az elsőfokú ítéletre is kiterjedő – hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új

eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Megsértett jogszabályhelyként a Pp. 268. § (1) bekezdését, valamint a 279. § (1) bekezdését jelölte meg. Hivatkozott továbbá arra, hogy a jogerős ítélet eltért a Kúria BH 1993.748. számú határozatától.

[11] A felülvizsgálati kérelméhez felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is csatolt, amelyben a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontja alapján arra hivatkozással kérte a felülvizsgálat engedélyezését, hogy az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása miatt indokolt. A jogkérdést abban jelölte meg, hogy „melyek a Pp. 268. § (1) bekezdése szerinti bizonyítási eszköz alkalmasság megállapításának kritériumai a tanú esetében?” Álláspontja szerint a másodfokú bíróság helytelen módon mérlegelte és értékelte a per folyamán felmerült bizonyítékokat, és olyan bizonyítékok alapján hozott döntést, amelyek nem alkalmasak a perben jelentős tények megállapítására. Kifejtette, hogy a bírói gyakorlatnak minden olyan esetben figyelmen kívül kellene hagynia a hozzátartozók tanúkénti meghallgatását vagy annak eredményét, amikor a másik fél egyébként teljes bizonyító erejű magánokirattal – vagy egyéb hitelt érdemlő módon –, tudja annak ellenkezőjét bizonyítani, és a nyilvánvalóan elfogult tanú nyilatkozatát cáfolni egyéb módon nem tudja, mert nincs rá módja, de ezek alapján nem is lenne rá szükség. Utalt arra, hogy a Kúria ebben a kérdésben még nem foglalt állást, ugyanakkor az általános ítélkezési gyakorlat a felperes álláspontját tükrözi. Mindezek mellett megismételte a felülvizsgálati kérelmében kifejtett érveket.

A Kúria döntése és jogi indokai

[12] A felülvizsgálat a felperes által megjelölt okból nem engedélyezhető.

[13] A Kúria rámutat arra, hogy a kérelemhez kötöttség perjogi szabályából [Pp. 2. § (2) bekezdés] következően – miként azt a felülvizsgálat engedélyezésével összefüggésben a felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2021. (VII. 12.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 6. pontjához fűzött indokolás is tartalmazza – a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból engedélyezheti. Erre figyelemmel a felperes által előterjesztett felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet kizárólag abból a szempontból vizsgálta, hogy az abban előadottakra figyelemmel a jogszabálysértés vizsgálata szükséges-e a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása miatt.

[14] A PK vélemény 1. pontja szerint a Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatban, az általa a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A fél az engedélyezés alapjául szolgáló határozatokat a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében köteles pontosan megjelölni azzal, hogy elsőfokon jogerőre emelkedett határozatra nem hivatkozhat.

[15] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontja a felülvizsgálat kivételes engedélyezésének két vagylagos feltételét jelöli meg, ebből következően az engedélyezés iránti kérelemnek az indoka nem lehet azonos a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása körében. A joggyakorlat egysége azt jelenti: a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma,

illetve azt hogyan kell alkalmazni. A Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható. A Pp. 410. § (2) bekezdés ca) pontjára hivatkozó engedélyezés iránti kérelemnek a tartalma az engedélyezést megalapozó két feltételnél eltérő: míg a joggyakorlat egységének érdekében a nem egységes bírói gyakorlatot, addig a joggyakorlat továbbfejlesztésének biztosítása érdekében az egységes bírói gyakorlatot és az attól való eltérés indokoltságát kell bemutatni és megindokolni. A felperes azonban érvelése alátámasztására egyetlen eltérő döntésre sem hivatkozott.

[16] A felperes a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében lényegében a jogerős ítélet jogszabálysértő voltára, a bizonyítékok nem megfelelő értékelésére hivatkozott. A felülvizsgálat engedélyezése azonban nem szolgálhat az egyedi ügyben történt esetleges jogszabálysértés kiküszöbölésére; a rendkívüli és kivételes jogorvoslatra csak a Pp. 409. § (2) és (3) bekezdésében meghatározott feltételek valamelyikének fennállása esetén kerülhet sor. A jogszabályoknak meg nem felelés pedig a felülvizsgálati kérelem érdemi vizsgálata során értékelhető.

[17] A Kúria a kifejtettekre tekintettel, a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálatot megtagadta.

[18] A felperes felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem nem vezetett eredményre, ezért az általa megfizetett 40.369 forint felülvizsgálat engedélyezése iránti illeték a terhén marad.

[19] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.
Budapest, 2022. november 16.

Salamonné dr. Piltz Judit s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Antónia s.k. előadó bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző
HM